

Nieuwsbrief - OR Updates

Nummer 25, 2023

Redactie: prof. mr. E.C.H.J. Lokin, mr. drs. K.H. Boonzaaijer en mr. E.H. Leemreis.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2023:2469](#) 19-10-2023

Enquête Tema Process B.V.

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2023:7463](#) 05-09-2023

MTA (Management Transformatie Advies) B.V. c.s./Travelcard B.V

Rechtbank

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2023:11026](#) 24-11-2023

Stichting Sociaal Fonds Particuliere Beveiliging/We Care Security B.V. c.s.

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2023:6219](#) 22-11-2023

Ontslag bestuurder van internationaal bedrijf in innovatieve medische instrumenten

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2023:6087](#) 08-11-2023

Aanbiedingsregeling is juist doorlopen. Geldige koopovereenkomst is tot stand gekomen. Verplichting om certificaten van aandelen aan medecertificaathouders over te dragen.

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2023:4815](#) 01-11-2023

Verdonk q.q./Accountant van Repa Concrete B.V.

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2023:6577](#) 18-10-2023

Craft Capital Fund I B.V./Minderheidsaandeelhouders New Zeeland B.V.

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2022:6605](#) 25-05-2022

Allianz Global Corporate & Specialty SE/Curator

RECHTSPRAAK

Enquête Tema Process B.V.

OK; enquête. Er bestaat discussie over de zeggenschap binnen een vennootschap. De OK stelt een OK-commissaris aan, maar de bestuurder van de vennootschap weigert haar te betalen en informatie te verstrekken. De OK-commissaris verzoekt de OK om uit haar functie te worden ontheven, haar beloning vast te stellen en de vennootschap te veroordelen tot betaling daarvan. Daarnaast verzoekt een van de aandeelhouders de OK (alsnog) een onderzoeker aan te wijzen en om nadere onmiddellijke voorzieningen te treffen. Alle verzoeken worden toegewezen.

Feiten

Drytec B.V. ('Drytec'), Watertuin B.V. ('Watertuin') en Justeco Holding B.V. ('Justeco') houden respectievelijk 50%, 25% en 25% van de aandelen in Tema Process B.V. ('Tema Process'). De enig bestuurder van Tema Process ('de Bestuurder') houdt alle aandelen in zowel Justeco als Watertuin en is tevens enig bestuurder van deze vennootschappen. De aandelen in Drytec worden gehouden door Tema Holding N.V. ('Tema Holding'). In de statuten van Tema Process is vastgelegd dat het aantal directeuren door de algemene vergadering wordt bepaald en dat specifieke besluiten de goedkeuring van de aandeelhouders behoeven. Het gaat volgens het directiereglement onder meer om voorgenomen investeringen en uitgaven boven € 50.000 en het verstrekken van leningen.

Er wordt een herstructureringsplan opgesteld, dat voorziet in de oprichting van een nieuwe bv, genaamd 'Tema Process Holding'. Er ontstaat onenigheid tussen partijen over de uitvoering van dit plan, waardoor uiteindelijk alleen dochtervennootschappen Tema Process 1 B.V. ('TP 1') en Tema Process 2 B.V. ('TP 2') worden opgericht, zonder de holding. Op een gegeven moment besluit Tema Process tot de aankoop van grond en de bouw van een bedrijfspand, wat door de algemene vergadering wordt goedgekeurd. Kort daarna wordt een nieuw directiereglement opgesteld, op grond waarvan investeringen boven € 150.000 en het

verstrekken van leningen goedkeuring van de aandeelhouders behoeven. Vervolgens wordt Drytec opgericht en worden de door Tema Holding gehouden aandelen in Tema Process ten titel van inbreng aan Drytec geleverd. Als Drytec eist dat naast de Bestuurder een tweede bestuurder wordt benoemd voor Tema Process Holding, hetgeen Tema Process weigert, ontstaat een impasse. De Bestuurder besluit Tema Process Holding eenzijdig op te richten, zonder instemming van Drytec. Kort daarna koopt Tema Process Holding het stuk grond voor nieuwbouw, waarvoor Tema Process een lening van € 2.725.030 verstrekt zonder goedkeuring van de aandeelhouders.

Drytec start een procedure bij de OK, die een mediator aanwijst. Het mediationproces gaat uiteindelijk niet van start, omdat de Bestuurder weigert namens Tema Process de kosten van de mediator te voldoen. Vervolgens beveelt de OK een onderzoek naar het beleid en de gang van zaken van Tema Process. Daarbij benoemt de OK een tijdelijk commissaris van Tema Process en bepaalt de OK dat het salaris en de kosten van de commissaris ten laste van Tema Process komen en dat de vennootschap daarvoor zekerheid dient te stellen. Tema Process en de Bestuurder weigeren de OK-commissaris te betalen en haar informatie te verstrekken. Daarop verzoekt de OK-commissaris de OK haar te ontheffen uit haar functie en Tema Process te veroordelen haar facturen te voldoen. Drytec verzoekt daarnaast om (alsnog) een onderzoeker aan te wijzen en om nadere onmiddellijke voorzieningen bij Tema Process te treffen.

Beschikking OK

De OK overweegt dat het enkele verzoek van de OK-commissaris daartoe voldoende is om over te gaan tot ontheffing van haar uit de functie van tijdelijk commissaris van Tema Process. Nu Tema Process en de Bestuurder niet hebben bestreden dat de OK-commissaris de door haar in rekening gebrachte uren daadwerkelijk heeft besteed ten behoeve van (pogingen om te komen tot) de vervulling van haar taken als tijdelijk commissaris van Tema Process, en de OK dat ook zonder meer aannemelijk acht, wordt tevens het verzoek tot betaling van de facturen toegewezen.

In haar eerdere beschikking van januari 2023 heeft de OK overwogen dat de aanwijzing van een onderzoeker voorlopig zal worden aangehouden en dat ieder van de partijen of de door de OK benoemde commissaris op elk moment de OK kan verzoeken een onderzoeker aan te wijzen. Nu Drytec dat heeft gedaan, wijst de OK een onderzoeker aan.

De OK overweegt tot slot dat er nog steeds gegronde redenen zijn om te twijfelen aan een juist beleid en een juiste gang van zaken bij Tema Process, dat de toestand van Tema Process het nog steeds (en zelfs meer) nodig maakt dat onmiddellijke voorzieningen worden getroffen en

dat de Bestuurder er blijk van heeft gegeven dat hij zich daar niets van zal aantrekken en er alles aan zal doen om te voorkomen dat bij Tema Process op enigerlei wijze wordt ingegrepen. De Bestuurder wordt geschorst en er wordt een tijdelijke bestuurder benoemd. Verder ziet de OK aanleiding de aandelen die Justeco en Watertuin in Tema Process houden – met uitzondering van één aandeel van Justeco en één aandeel van Watertuin – ten titel van beheer over te dragen aan een door haar te benoemen beheerder, om te voorkomen dat de Bestuurder de nodige besluitvorming in de algemene vergadering van Tema Process zal kunnen blokkeren.

L.L. Bakker, december 2023

Instantie: Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 19-10-2023

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2023:2469

Zaaknummer: 200.316.456/03 OK

Rechters: A.W.H. Vink, J.M. de Jongh, M.A.M. Vaessen, D.E.M. Aleman en G. van Vollenhoven-Eikelenboom

Advocaten: A.P. van Oosten, J.L.W. Droppert en H. Eijer

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Aanbiedingsregeling is juist doorlopen. Geldige koopovereenkomst is tot stand gekomen. Verplichting om certificaten van aandelen aan medecertificaathouders over te dragen.

De gedaagde partij en drie eisende partijen houden certificaten van gewone aandelen in de vierde eisende partij. Het betreft een familiebedrijf. Gedaagde partij biedt haar certificaten ter verkoop aan de medecertificaathouders aan, maar weigert haar medewerking te verlenen aan overdracht van de certificaten. Eisende partijen vorderen bij de rechtbank Gelderland een verklaring voor recht dat de door de gedaagde partij geïnitieerde aanbiedingsprocedure volledig en correct is doorlopen, dat rechtsgeldige koopovereenkomsten tot stand zijn gekomen en dat gedaagde partij dientengevolge gehouden is haar certificaten over te dragen aan de medecertificaathouders. De rechtbank wijst de vorderingen toe, waarbij de rechtbank zich baseert op de (uitleg van de) bepalingen uit de statuten, de administratievoorwaarden en het familiestatuuut.

Kern

De gedaagde partij en drie eisende partijen (de medecertificaathouders) houden certificaten van gewone aandelen in de vierde eisende partij (het bedrijf). Het betreft een familiebedrijf. De certificaathouders zijn leden van de vierde en vijfde generatie van de familie. De vraag in deze procedure is of de door gedaagde partij geïnitieerde aanbiedingsregeling volledig en correct is doorlopen, of geldige koopovereenkomsten tot stand zijn gekomen en gedaagde partij zijn certificaten aan de medecertificaathouders moet overdragen.

Aanbiedingsregeling

De certificaathouders hebben een familiestatuuut ondertekend. Verder zijn administratievoorwaarden van toepassing op de relatie tussen de aandeelhouder en de certificaathouders. De statuten van het bedrijf bevatten een blokkeringsregeling, namelijk een aanbiedingsregeling. In de administratievoorwaarden wordt de aanbiedingsregeling van overeenkomstige toepassing verklaard in geval van een voorgenomen vervreemding of toedeling van certificaten. Voorts bevatten de administratievoorwaarden een delegatiebepaling. Het bestuur van de aandeelhouder kan besluiten één of meer van haar taken of bevoegdheden geheel of gedeeltelijk over te dragen aan het bestuur van het bedrijf.

Aanbod

Gedaagde partij biedt aan haar certificaten te verkopen. De overige certificaathouders worden daarover door het bestuur van het bedrijf geïnformeerd. Dit aanbod blijft zonder gevolg. Een jaar later biedt gedaagde partij haar certificaten opnieuw aan via het bestuur van het bedrijf. Ditmaal doen de medecertificaathouders een bod op de aangeboden certificaten. Het bestuur van het bedrijf bevestigt aan de certificaathouders dat van zich kwalificerende certificaathouders een gelijk bod op het aantal en de prijs van de aangeboden certificaten is ontvangen. Het bestuur wijst de certificaten toe aan de betreffende certificaathouders en bericht dat een notaris de transactie binnenkort zal afwikkelen. Gedaagde partij reageert vervolgens niet op het verzoek van de notaris en het bestuur van het bedrijf om haar medewerking aan de overdracht van de certificaten te verlenen.

Enkele maanden later laat de gedaagde partij via haar advocaat weten dat de procedure voor de aanbidding van de certificaten niet volmaakt is doorlopen, dat de koopprijs niet volgens de daarvoor geldende afspraken tot stand is gekomen en dat deze overigens onredelijk is.

Vordering

Eisende partijen vorderen een verklaring voor recht dat de door de gedaagde partij geïnitieerde aanbiedingsprocedure volledig en correct is doorlopen, dat rechtsgeldige koopovereenkomsten tot stand zijn gekomen en dat gedaagde partij dientengevolge gehouden is haar certificaten over te dragen aan de medecertificaathouders.

Verweer – koopovereenkomst tot stand gekomen?

Gedaagde partij voert verschillende argumenten ter verweer aan. Gedaagde partij stelt dat er nooit een koopovereenkomst met betrekking tot haar certificaten tot stand is gekomen. Gedaagde partij stelt slechts een informeel exploratief verzoek aan de medecertificaathouders te hebben gedaan om inzicht te krijgen in de koopprijs voor de certificaten. De rechtbank komt aan de hand van de tekst van de aanbiedingsregeling en de handelwijze van gedaagde

partij tot de conclusie dat gedaagde partij een formele aanbiedingsregeling heeft gestart. Voorts stelt gedaagde partij dat er geen overeenstemming zou zijn bereikt over de essentialia van de koopovereenkomst, zoals de koopprijs. Volgens de rechtbank miskent het standpunt van gedaagde partij de aard en strekking van de aanbiedingsregeling. De aanbieder van certificaten is verplicht de certificaten te verkopen voor de prijs die volgens de regeling in de statuten van het bedrijf en het familiestatuuat is bepaald. Ook gaat de stelling van gedaagde partij dat het haar vrij stond haar aanbod weer in te trekken, volgens de rechtbank niet op. De rechtbank overweegt dat de aanbiedingsregeling niet vrijblijvend is. De rechtbank komt tot het (slot)oordeel dat een koopovereenkomst tot stand is gekomen doordat gedaagde partij haar certificaten heeft aangeboden en de medecertificaathouders deze hebben geaccepteerd.

Verweer – aanbiedingsregeling onjuist doorlopen?

Volgens gedaagde partij is om verschillende redenen het familiestatuuat geschonden, als gevolg waarvan de aanbiedingsregeling onjuist zou zijn doorlopen. De rechtbank wijst alle argumenten af. Ten eerste staat het familiestatuuat niet in de weg aan financiering van de aankoop van certificaten door een medecertificaathouder. Ten tweede is in het familiestatuuat voor het bestuur van het bedrijf op basis van de delegatiebepaling een rol weggelegd bij toepassing van de aanbiedingsregeling. Als laatste volgt volgens de rechtbank niet uit de statuten en het familiestatuuat dat de notaris moet worden betrokken bij het bepalen van de koopprijs voor de certificaten. De rechtbank concludeert dat de aanbiedingsregeling juist is doorlopen.

Verweer – optieprijs verkeerd vastgesteld?

Volgens gedaagde partij is de optieprijs voor de certificaten verkeerd vastgesteld. De rechtbank komt op basis van een uitleg van de desbetreffende bepalingen uit het familiestatuuat tot de conclusie dat de optieprijs juist is vastgesteld.

Verweer – strijd met redelijkheid en billijkheid?

Volgens gedaagde partij kunnen de aanbiedingsregeling en de optieprijs niet worden toegepast wegens strijd met de redelijkheid en billijkheid. De rechtbank interpreteert de waarden van het familiestatuuat en komt op basis daarvan tot de conclusie dat de koopprijs van de certificaten past bij de in het familiestatuuat beschreven waarden. De rechtbank oordeelt dat de aanbiedingsregeling en de formule voor het bepalen van de koopprijs in de gegevens omstandigheden naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid niet onaanvaardbaar is en dat gedaagde partij gehouden is de certificaten over te dragen.

Oordeel

De rechtbank wijst de vorderingen toe.

A.M. Dumoulin-Siemens, december 2023

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 08-11-2023

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2023:6087

Zaaknummer: 411286

Rechters: M.S.T. Belt, G.F. van den Berg en A.E. Grosscurt

Advocaten: O.G. Trojan en S.J.A. van Gils

Wetsartikelen: 6:2 BW en 2:195 BW

RECHTSPRAAK

MTA (Management Transformatie Advies) B.V. c.s./Travelcard B.V

Enkele vennootschappen en hun bestuurder worden aansprakelijk gesteld door een crediteur. Zij worden allen door zowel de rechtbank als het hof aansprakelijk gehouden. De bestuurder heeft ten onrechte de verwachting gewekt dat de onderneming met nog te ontvangen bedragen een openstaande vordering zou aflossen. De bestuurder wordt veroordeeld om de schade te vergoeden die na deze gewekte verwachting is ontstaan.

Feiten

Travelcard B.V. ('Travelcard') drijft een onderneming die tankpassen verstrekt. MTA (Management Transformatie Advies) B.V. ('MTA') en een aantal aan haar gelieerde rechtspersonen te weten: DCS OPS B.V. ('DCS OPS'), Diplomatic Card Services Nederland B.V. ('DCSN') en Stichting E-VAT service ('E-VAT') hebben van Travelcard tankpassen afgenomen onder een overeenkomst ('de Overeenkomst 2015'). MTA en de aan haar gelieerde vennootschappen worden aangeduid als MTA c.s. Deze vennootschappen hebben dezelfde bestuurder ('de Bestuurder').

MTA gaf tankpassen van Travelcard uit aan haar klanten. MTA betaalde Travelcard per tankpas een jaarlijks vooruit te betalen gebruiksvergoeding. Travelcard bracht wekelijks achteraf de bedragen in rekening voor wat er daadwerkelijk getankt was. De klanten van MTA betaalden aan MTA een maandelijkse vaste vergoeding en een margevergoeding voor de tankbeurten. De bij het tanken verschuldigde BTW en accijnzen werden niet bij de klanten van MTA in rekening gebracht, maar werden door Travelcard voorgeschoten tot het moment van teruggave door de Belastingdienst. De klanten droegen de betreffende vorderingen op de Belastingdienst tot BTW-teruggave over aan MTA. E-VAT was belast met het terugvorderen van de BTW en accijnzen namens MTA. Er rustte een pandrecht op vorderingen van E-VAT op de Belastingdienst ten behoeve van Travelcard tot zekerheid van de voldoening door MTA

van haar verplichtingen tegenover Travelcard ('de Pandakte 2016').

Vanaf augustus 2018 schoot MTA tekort in haar betalingsverplichtingen jegens Travelcard. Travelcard blokkeerde de uitstaande tankpassen totdat partijen een betalingsregeling hadden getroffen. Daarnaast kwamen Travelcard, MTA en DCS OPS een addendum op de Overeenkomst 2015 overeen waaronder DCS OPS alle verplichtingen van MTA overnam, terwijl MTA hoofdelijk aansprakelijk bleef voor nakoming van de verplichtingen. MTA is deze betalingsverplichtingen niet nagekomen. Hierna is een herziene afbetalingsregeling overeengekomen waarvan ook een audit bij MTA en DCS OPS onderdeel uitmaakte. Vervolgens zijn Travelcard en MTA c.s. nog een aanvullende overeenkomst tot het vestigen van pandrechten aangegaan ('de Pandakte 2020'). Vanaf februari 2019 heeft de Bestuurder tegenover Travelcard uitlatingen gedaan over de inkomsten die MTA c.s. nog zou ontvangen van de Belastingdienst en van haar klanten en over de doorbetaling daarvan aan Travelcard. Op grond van die inlichtingen is Travelcard doorgedaan met het leveren van haar diensten, en heeft zij de door haar aangezegde maatregelen van blokkade van tankpassen en openbaarmaking van pandrechten tegenover de Belastingdienst uitgesteld.

MTA c.s. betalen Travelcard niet, en beëindigen uiteindelijk hun werkzaamheden.

De rechtbank

Travelcard vordert een hoofdelijke veroordeling van MTA c.s. voor de uitstaande vorderingen van ruim 1,5 miljoen euro en veroordeling van de Bestuurder voor hetzelfde bedrag. De rechtbank heeft de vorderingen tegen MTA c.s. toegewezen en de bestuurder veroordeeld tot betaling van een gedeelte van het bedrag voor zover en zolang hij door betaling door MTA c.s. nog niet is bevrijd. De rechtbank komt tot het oordeel dat sprake is van bestuurdersaansprakelijkheid omdat de Bestuurder Travelcard bewust onjuist heeft geïnformeerd, met als doel Travelcard te laten doorleveren en de door haar aangezegde maatregelen van blokkade van tankpassen en openbaarmaking van pandrechten tegenover de Belastingdienst te voorkomen. MTA c.s. en de Bestuurder gaan in hoger beroep.

Het hof

MTA c.s. richten grieven tegen de hoogte van de door de rechtbank vastgestelde vordering en de hoogte van de buitengerechtelijke incassokosten die het hof gemakkelijk kan passeren wegens onvoldoende onderbouwing. Vervolgens gaat het hof in op de vraag of de Bestuurder naast MTA c.s. aansprakelijk is voor de betalingsverplichtingen. Ook het hof stelt vast dat de Bestuurder Travelcard bewust onjuist heeft geïnformeerd. Immers, de Bestuurder heeft bij Travelcard de indruk gewekt dat de achterstanden van MTA c.s. zouden kunnen worden ingelopen door aanwending van achterstallige betalingen van de Belastingdienst. Achteraf

blijkt dat die achterstallige betalingen slechts een marginaal gedeelte van de openstaande som betroffen.

Het hof stelt vast dat het handelen en nalaten van de Bestuurder in de gegeven omstandigheden zodanig onzorgvuldig is dat hem daarvan persoonlijk een ernstig verwijt kan worden gemaakt. Dat handelen en nalaten bestaat uit (i) het doen van onjuiste mededelingen aan Travelcard over de nog door MTA c.s. van de Belastingdienst en klanten te ontvangen bedragen, (ii) het wekken van de onjuiste verwachting dat MTA c.s. de van de Belastingdienst en klanten ontvangen bedragen had doorbetaald en zou blijven doorbetalen aan Travelcard, en (iii) het wekken van de onjuiste verwachting dat deze ontvangsten voldoende zouden zijn voor MTA c.s. om haar betalingsachterstand tegenover Travelcard af te lossen. De schade die de bestuurder moet vergoeden is het bedrag waarmee de vorderingen zijn opgelopen nadat deze onjuiste verwachtingen zijn gewekt.

J. Wareman, december 2023

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 05-09-2023

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2023:7463

Zaaknummer: 200.309.042

Rechters: P.J. van der Korst, H.L. Wattel en D.M.I. de Waele

Advocaten: H.H.T. Beukers en S.D.W. Gratama

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Allianz Global Corporate & Specialty SE/Curator

Een verzekeraar stelt een curator aansprakelijk vanwege kosten die hij ten behoeve van verzekerde bestuurders heeft gemaakt voor het voeren van verweer tegen een vordering van de curator. De vordering van de verzekeraar wordt afgewezen. Er is naar het oordeel van de rechtbank geen sprake van misbruik van procesrecht door de curator wegens het aanspannen van de bestuurdersaansprakelijkheidsprocedure. Weliswaar heeft de curator deze procedure verloren, maar de vorderingen waren niet evident kansloos.

Geschil

In de onderhavige zaak wordt een curator persoonlijk aansprakelijk gesteld door de verzekeraar van bestuurders. Deze bestuurders waren door de curator op grond van artikel 2:248 BW aansprakelijk gesteld; de rechter had de vorderingen van de curator afgewezen. De curator had geen hoger beroep ingesteld.

Volgens de verzekeraar was het aanspannen van de procedure tegen de bestuurders misbruik van procesrecht, reden waarom hij de curator persoonlijk aansprakelijk heeft gesteld en van hem vergoeding van de gemaakte kosten vordert. De verzekeraar stelt dat de curator wist of behoorde te weten dat de procedure evident kansloos was. Door desondanks toch een procedure te voeren heeft de curator volgens de verzekeraar onrechtmatig gehandeld. Aangetekend wordt dat de rechter-commissaris machtiging heeft verleend voor het voeren van de procedure. De curator betwist de vorderingen van de verzekeraar gemotiveerd.

Misbruik van procesrecht?

De rechtbank overweegt allereerst dat terughoudendheid past bij het aannemen van misbruik van procesrecht, gelet op het feit dat artikel 6 EVRM de toegang tot de rechter beschermt. Van misbruik van procesrecht kan slechts sprake zijn indien een vordering evident ongegrond is en de vordering in verband met de betrokken belangen van de wederpartij achterwege had

behoren te blijven. Dit is het geval wanneer de vordering gebaseerd is op feiten en omstandigheden waarvan de curator de onjuistheid kende dan wel behoorde te kennen, en/of op stellingen waarvan hij op voorhand moest begrijpen dat deze geen kans van slagen hadden.

Procedure ex artikel 2:248 BW

In de eerdere procedure had de curator in verband met artikel 2:248 lid 2 BW gesteld dat het bestuur niet had voldaan aan de administratieplicht van artikel 2:10 BW. Daarnaast had hij gesteld dat het bestuur onbehoorlijk had gehandeld. De rechtbank had de curator in het ongelijk gesteld. Ten aanzien van de administratieplicht had de curator betoogd dat de verkoopfacturen ontbraken, maar volgens de rechtbank was dat onvoldoende grond om aan te nemen dat de administratieplicht was geschonden, omdat de curator niet voldoende had toegelicht waarom die facturen noodzakelijk waren. Ook het onbehoorlijk bestuur was onvoldoende onderbouwd.

De rechtbank overweegt dat de wettelijke grondslagen waarop de curator zich in de eerdere procedure baseerde, bij toewijzing tot bestuurdersaansprakelijkheid kunnen leiden. De grondslagen vormen dan ook geen ongegronde reden voor de start van een procedure. Aldus dient voor aansprakelijkheid van de curator bewezen te worden dat de vorderingen evident kansloos waren.

Daarvan is volgens de rechtbank geen sprake. Het feit dat de curator onvoldoende heeft onderbouwd dat de verkoopfacturen noodzakelijk waren, betekent nog niet dat hij wist dat zijn vordering evident kansloos was. Bovendien had de curator begrijpelijkerwijs argwaan over de volledigheid van de administratie, gelet op de discussies die daarover zijn gevoerd. De verzekeraar heeft niet aangetoond dat de curator wist of behoorde te weten dat zijn stelling onjuist was. Het is inherent aan een procedure dat de ene partij gelijk krijgt en de andere ongelijk. Dat maakt nog niet dat sprake is geweest van misbruik van procesrecht.

Aldus wordt de vordering van de verzekeraar afgewezen.

IJ.A. de Jong & A.D. van Dalen, december 2023

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 25-05-2022

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2022:6605

Zaaknummer: C/16/524692 / HA ZA 21-491

Rechters: K.G.F. van der Kraats

Advocaten: M.P.M. Fruytier, V. Oosteren, V. Terlouw en S.A. van Aalst

Wetsartikelen: 6:162 BW en 2:248 BW

RECHTSPRAAK

Verdonk q.q./Accountant van Repa Concrete B.V.

De curator spreekt een financieel adviseur/accountant van een failliete vennootschap aan, omdat zij een inherent risicovolle structuur zou hebben geadviseerd en opgezet. De curator verwijst hiervoor naar het Comsys-arrest. De rechtbank wijst de vorderingen van de curator af. De rechtbank overweegt dat de zaak die hier aan de orde is onvoldoende gelijkenissen vertoont met de kwestie die speelde in het Comsys-arrest. De bv was – anders dan in de Comsys-casus – zelfstandig levensvatbaar. De bv fungeerde als productievennootschap, factureerde geproduceerde goederen en beschikte over vlottende activa, waaronder vorderingen op een solvabele vennootschap. De accountant is ook niet aansprakelijk omdat misbruik van identiteitsverschil zou zijn gepleegd. Bestanddeel van aansprakelijkheid wegens dit gestelde misbruik is, zo overweegt de rechtbank, dat het faillissement te verwachten was op het moment dat de gestelde handelingen zijn verricht. Omdat de curator hierover tegenstrijdige stellingen heeft ingenomen, slaagt ook het beroep op misbruik van identiteitsverschil niet.

Feiten

Repa Concrete B.V. ('Repa') maakt sinds 2013 deel uit van een concern waar [D] aan het hoofd staat. [A] is de accountant/financieel adviseur ('de accountant') van het concern. Repa is een productievennootschap binnen het concern en houdt zich bezig met de fabricage van sleufsilos en betonnen elementen voor de agrarische markt. Begin 2017 is het faillissement van Repa aangevraagd en op 16 maart 2017 is Repa in staat van faillissement verklaard.

Geschil

We beperken ons tot de primaire vordering van de curator. De curator vordert dat de accountant en de bij haar betrokken vennootschappen, hoofdelijk gehouden zijn het bedrag van de overgebleven geverifieerde vorderingen in het faillissement van Repa aan de curator te voldoen. De curator baseert zijn vordering op het feit dat de accountant heeft geadviseerd om binnen het concern een inherent risicovolle structuur op te zetten waarbij Repa als verliesvennootschap werd opgezet. Hierbij verwijst de curator naar het *Comsys*-arrest (HR 11 september 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4033 (*Comsys/Van den End q.q.*)). De accountant wordt daarnaast misbruik van identiteitsverschil verweten. De accountant zou haar zorgplicht hebben geschonden jegens de gezamenlijke crediteuren van Repa.

Risicovolle concernstructuur?

De rechtbank oordeelt dat de curator onvoldoende heeft gesteld tegenover de gemotiveerde betwisting van de accountant. In feite komt het oordeel erop neer dat de door de curator gemaakte vergelijking met het *Comsys*-arrest niet opgaat. De rechtbank komt tot deze conclusie omdat anders dan in het *Comsys*-arrest geen sprake is van een inherent risicovolle structuur. In het *Comsys*-arrest was sprake van een verlies-kostenvennootschap die niet zelfstandig levensvatbaar was. Repa was daarentegen wel zelfstandig levensvatbaar. Zij fungeerde als productievennootschap, factureerde haar geproduceerde goederen en beschikte over vlottende activa, waaronder vorderingen op een solvabele zustervennootschap ([E]) en had voorraden. Daarom was geen sprake van soortgelijke, aan de concernstructuur inherente, disproportioneel grote risico's voor de crediteuren van Repa. Potentiële schuldeisers van Repa hoefden dus niet gewaarschuwd te worden zoals in de *Comsys*-zaak en van een zorgplichtschending is volgens de rechtbank geen sprake.

Misbruik identiteitsverschil?

Aan een inhoudelijk oordeel over misbruik van identiteitsverschil komt de rechtbank niet toe. Ook als veronderstellenderwijs met de curator ervan uitgegaan wordt dat hiervan sprake is geweest, kan hem dit namelijk niet baten. Een bestanddeel van het door de curator gestelde misbruik van rechtspersoonlijkheid/identiteitsverschil is dat de gestelde handelingen eind 2015/begin 2016 hebben plaatsgevonden op een moment dat het faillissement van Repa (zonder sanering) te verwachten was c.q. Repa niet in staat was haar crediteuren te voldoen.

De curator heeft dit echter onvoldoende kunnen onderbouwen. Deze stelling is namelijk, in ieder geval zonder nadere toelichting, niet te verenigen met het verwijt aan de accountant dat zij de externe handelscrediteuren aan wie zij eind 2015/begin 2016 namens Repa een regeling heeft aangeboden, onjuist heeft voorgelicht door in haar brief aan te geven dat Repa 'zeer illiquide' was en dat er voor Repa 'geen ruimte is om haar schuldeisers te voldoen'/'Repa niet

in staat is haar schulden te voldoen’.

Nu deze stellingen van de curator elkaar bijten, is onvoldoende komen vast te staan dat de gestelde handelingen eind 2015/begin 2016 hebben plaatsgevonden op een moment dat het faillissement van Repa (zonder sanering) te verwachten was c.q. Repa niet in staat was haar crediteuren te voldoen. Gelet hierop kan niet geoordeeld worden dat in het gestelde ‘misbruik van rechtspersoonlijkheid/identiteitsverschil’ het risico op faillissement besloten lag en dat het gestelde onrechtmatige advies van de accountant dat dit misbruik mogelijk maakte daarom het risico op faillissement in het leven heeft geroepen.

Tot slot

De curator heeft geen andere feiten en omstandigheden gesteld waaruit kan volgen dat er een causaal verband bestaat tussen het gestelde onrechtmatige handelen van de accountant en het bedrag aan geverifieerde vorderingen in het faillissement van Repa. Daarom kan de primaire vordering niet worden toegewezen, nog daargelaten de vraag of de door de curator ingestelde *Peeters/Gatzen*-vordering voldoet aan de vereisten die voor het instellen van een dergelijke vordering gelden.

D.M.M. Detisch & J.E. van Nuland, december 2023

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 01-11-2023

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2023:4815

Zaaknummer: C/17/183625 / HA ZA 22/91

Rechters: J.E. Biesma, E.Th.M. Zwart-Sneek en T.P. Hoekstra

Advocaten: R.M. Goudberg en M.B. Esseling

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Ontslag bestuurder van internationaal bedrijf in innovatieve medische instrumenten

Een statutair bestuurder wordt zowel als bestuurder alsook als werknemer ontslagen. Er is sprake van een mismatch tussen de competenties van de bestuurder en de vennootschap. Van de vennootschap kan naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid niet worden gevergd de arbeidsovereenkomst te laten voortduren. Aan de voorwaarden voor het toekennen van een billijke vergoeding is niet voldaan. Wel heeft de bestuurder recht op een transitievergoeding.

Feiten

Verzoeker ('de Bestuurder') is op 1 september 2007 bij verweerster ('de BV') in dienst getreden als manager finance en accounting. Hij heeft sindsdien verschillende andere functies bekleed. De Bestuurder is op de aandeelhoudersvergadering van 18 februari 2013 benoemd tot statutair bestuurder van de BV. Vanaf 1 januari 2018 bekleedde hij de functie van vicepresident operations. Op 2 december 2022 is het functioneren van de Bestuurder besproken in een zogenoemde *performance review*, waarbij zorgen zijn geuit over het functioneren van de Bestuurder. Begin 2023 heeft de BV naar aanleiding van signalen vanuit de ondernemingsraad en de externe vertrouwenspersoon over racisme en discriminatie een grootschalig onderzoek laten uitvoeren. Er is in totaal met 274 medewerkers gesproken. Uit het onderzoek kwam naar voren dat 81 medewerkers ongewenst gedrag hadden ervaren. De BV heeft naar aanleiding van dit onderzoek drie medewerkers per direct op non-actief gesteld en het dienstverband met hen uiteindelijk beëindigd. De uitkomst van dit onderzoek heeft de aandeelhouder tot het voornemen gebracht de Bestuurder als statutair directeur te ontslaan en zijn arbeidsovereenkomst te beëindigen. De Bestuurder werd (politiek) verantwoordelijk gehouden voor een sterke toename in klachten over een onveilige werkomgeving, agressie en discriminatie. Op de aandeelhoudersvergadering van 13 april 2023 is de Bestuurder als statutair bestuurder geschorst en ontslagen, en zijn arbeidsovereenkomst is beëindigd (op de zogenoemde restgrond). De Bestuurder vordert onder meer een transitievergoeding en een

billijke vergoeding.

Oordeel

De rechtbank stelt vast dat de Bestuurder niet opkomt tegen zijn ontslag als statutair bestuurder. De rechtbank gaat er daarom bij de beoordeling van uit dat dit ontslag rechtsgeldig is. Dit laat echter onverlet dat ook voor de opzegging van een arbeidsovereenkomst van een statutair bestuurder een redelijke grond als bedoeld in artikel 7:669 BW is vereist. Als hiervan geen sprake is, is de werkgever op grond van artikel 7:682 lid 3 sub a BW een billijke vergoeding verschuldigd. Er is tussen de BV en de Bestuurder een onoverbrugbaar verschil van inzicht ontstaan over het beleid en de wijze waarop de Bestuurder aan zijn functie van vicepresident operations inhoud dient te geven. Een mogelijk belangrijke oorzaak hiervan is dat door de groei van de BV in de loop der jaren een mismatch is ontstaan tussen de competenties van de Bestuurder en de eisen die aan een bestuursfunctie van een bedrijf met de omvang van de BV worden gesteld. De BV heeft voldoende onderbouwd dat zij de Bestuurder de afgelopen jaren frequent trainingen en opleidingen heeft aangeboden om zijn functie goed te kunnen vervullen, maar dat de Bestuurder hiervan beperkt gebruik heeft gemaakt en dat dit niet tot het gewenste resultaat heeft geleid. Hierdoor kan van de BV in redelijkheid niet worden gevergd de arbeidsovereenkomst te laten voortduren en is sprake van een grond voor opzegging van de arbeidsovereenkomst. Gelet op het gebrek aan vertrouwen in de Bestuurder dat kennelijk bij (de aandeelhouder van) de BV is ontstaan, ligt herplaatsing binnen het bedrijf niet in de rede. Er is daarom niet voldaan aan de voorwaarde voor het toekennen van een billijke vergoeding op grond van artikel 7:682 lid 3 sub a BW. Het verzoek wordt daarom afgewezen. De Bestuurder heeft wel recht op betaling van een transitievergoeding van € 99.965 bruto.

Redactie, december 2023

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 22-11-2023

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2023:6219

Zaaknummer: C/16/559263 / HA RK 23-133

Rechters: K.G.F. van der Kraats

Advocaten: P.A. de Koningh en J.A. Bruins

Wetsartikelen: 7:669 lid 3 sub h BW, 7:671b BW en 7:682 BW

RECHTSPRAAK

Stichting Sociaal Fonds Particuliere Beveiliging/We Care Security B.V. c.s.

Een stichting die toeziet op de naleving van cao's heeft geconstateerd dat een bv de algemeen verbindend verklaarde cao's niet naleeft. De bestuurders van de bv weigeren bovendien de door de stichting opgevraagde stukken aan te leveren. De stichting vordert bij de kantonrechter dat de bv wordt veroordeeld de cao's na te leven, de stukken te overleggen en een forfaitaire schadevergoeding te betalen, en ook de bestuurders hoofdelijk tot deze schadevergoeding te veroordelen. De kantonrechter wijst deze vorderingen toe.

Feiten

Stichting Sociaal Fonds Particuliere Beveiliging ('SFPB') geeft voorlichting en informatie over de cao Particuliere Beveiliging ('cao PB'). Daarnaast ziet SFPB toe op een correcte naleving van de cao PB, onder andere door controles bij werkgevers uit te voeren. Naast de cao PB bestaat ook de cao Sociaal Fonds Particuliere Beveiliging ('cao SFPB'). Bijlage 3 van de cao SFPB is een controlereglement ('het controlereglement'). Van 23 oktober 2021 tot 30 juni 2023 is de cao PB algemeen verbindend verklaard. De cao SFPB is algemeen verbindend verklaard van 28 oktober 2021 tot 1 juli 2026. We Care Security B.V. is een particulier beveiligingsbedrijf en valt onder de werkingssfeer van de cao PB en de cao SFPB. 123 Finance & Management Beheer B.V. en Allround Management Beheer B.V. zijn de bestuurders van We Care Security. Gedaagde 1 is de bestuurder van 123 Finance & Management Beheer. Gedaagde 2 is de bestuurder van Allround Management Beheer. (De vijf gedaagden hierna gezamenlijk: 'We Care Security c.s.'.)

We Care Security heeft in 2020 een negatief bedrijfsoordeel gekregen van SFPB. We Care Security weigert een cao-controle op locatie, waardoor SFPB overgaat tot een schriftelijke cao-controle en aan We Care Security verzoekt de benodigde stukken aan te leveren. De bestuurders weigeren de gevraagde documenten aan te leveren, bij gebreke waarvan

aanspraak wordt gemaakt op de forfaitaire schadevergoeding van € 1.500 per week. SFPB eist (a) We Care Security te veroordelen tot naleving van de cao PB en de cao SFPB indien en voor zover deze algemeen verbindend zijn verklaard, en tot het overleggen van de stukken op straffe van een dwangsom en (b) We Care Security c.s. te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding van € 18.000.

Beoordeling

De eis van SFPB is onder meer gebaseerd op het gegeven dat We Care Security op grond van het controlereglement verplicht is mee te werken aan de controle van SFPB door de gevraagde stukken aan te leveren. Omdat We Care Security niet meewerkt, is zij op grond van het controlereglement verplicht aan SFPB een forfaitaire schadevergoeding te betalen. 123 Finance & Management Beheer en Allround Management Beheer zijn als bestuurders van We Care Security mede aansprakelijk voor de ontstane geldvordering door de weigering aan het verzoek van SFPB te voldoen. Gedaagde 1 en gedaagde 2 zijn op grond van artikel 2:11 BW aansprakelijk. Aldus SFPB.

Naleving cao PB en cao SFPB, gevorderde dwangsom en schadevergoeding

Gedaagde 2 voert in dat verband aan dat hij nooit opdracht heeft gegeven voor een hercontrole en dat We Care Security daarom niet gehouden is daaraan mee te werken. Dat verweer slaagt naar het oordeel van de kantonrechter niet. Tijdens de mondelinge behandeling heeft SFPB onweersproken toegelicht dat SFPB ieder bedrijf dat een negatief bedrijfsoordeel van haar ontvangt, na een jaar opnieuw controleert. Ook al wordt We Care Security dus gevolgd in haar stelling dat zij niet om een hercontrole heeft gevraagd, dan nog had SFPB na een jaar de hercontrole uitgevoerd. Op grond van het controlereglement is We Care Security verplicht mee te werken aan die controle, onder andere door de stukken genoemd in het controlereglement te verstrekken. We Care Security moet die stukken dus aanleveren. We Care Security wordt veroordeeld tot naleving van de cao's.

De gevorderde dwangsom wordt afgewezen, omdat SFPB de noodzaak van de dwangsom niet heeft gesteld, laat staan onderbouwd. Daarbij komt dat We Care Security op grond van het controlereglement al een boete verbeurt die per week oploopt als zij de gevraagde gegevens niet verstrekt. SFPB eist een schadevergoeding van € 18.000. Dat bedrag is berekend conform het controlereglement. We Care Security c.s. hebben geen verweer gevoerd tegen de hoogte van de schadevergoeding. Daarom wordt We Care Security veroordeeld om € 18.000 te betalen aan SFPB.

Bestuurdersaansprakelijkheid

De kantonrechter oordeelt dat geen redelijk handelend bestuurder zou hebben gehandeld zoals 123 Finance & Management Beheer en Allround Management hebben gedaan. Zij hebben op geen enkele manier medewerking verleend aan de controle van SFPB, terwijl vaststaat dat We Care Security daaraan wel moest meewerken. Hen valt een persoonlijk ernstig verwijt te maken. De conclusie is dat de (indirect) bestuurders van We Care Security hoofdelijk aansprakelijk zijn voor de boete die We Care Security moet betalen aan SFPB.

Redactie, december 2023

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 24-11-2023

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2023:11026

Zaaknummer: 10526809 CV EXPL 23-15049

Rechters: D.L. Spierings

Advocaten: M.W.M. Heijlaerts

Wetsartikelen: 2 lid 1 Wet AVV; 15 WCAO; 2:9 BW; 2:11 BW; 233 Rv; 237 Rv

RECHTSPRAAK

Craft Capital Fund I B.V./Minderheidsaandeelhouders New Zeeland B.V.

De grootaandeelhouder van een bv vordert bij de rechtbank, met een beroep op een Early Leaver bepaling in de SHA, dat de minderheidsaandeelhouders worden veroordeeld (een deel van) hun aandelen aan de grootaandeelhouder te leveren. Of een aandeelhouder in de onderhavige situatie een beroep kan doen op een Early Leaver bepaling uit de SHA, waardoor gedaagden (een deel van) hun aandelen moeten overdragen, hangt af van de vraag of een beroep op deze bepaling volgens de beperkende werking van de redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is. Alle omstandigheden van het geval zijn van belang. In het onderhavige geval slaagt het beroep op de Early Leaver bepaling niet, omdat de aandeelhouder zich bemoeit met de vennootschappelijke orde, veel informatieverzoeken doet, aan haar gelieerde personen langs laat gaan bij concurrenten en zij zelf een business controller werft.

Feiten

Het familiebedrijf van Gedaagde 1 ('het Bedrijf') drijft een onderneming gericht op onder meer de kweek van mosselen en oesters. Gedaagde 1 is een van de bestuurders. Gedaagde 1 sluit mede met Mevrouw 1 een 'participatie- en aandeelhoudersovereenkomst' ('SHA') en een koopovereenkomst ('de Transactie') met Craft Capital Fund I B.V. ('Craft Capital'), waarbij New Zeeland B.V. ('New Zeeland') de aandelen in het Bedrijf verkrijgt. Gedaagde 1 wordt New Zeelands statutair bestuurder en treedt op basis van een arbeidsovereenkomst bij haar in dienst. Na een aandelenuitgifte worden de aandelen in New Zeeland mede gehouden door Gedaagde 1, Gedaagde 2 (een onderneming van andere familieleden) en Craft Capital, die grootaandeelhouder wordt. De SHA bevat een Early Leaver bepaling waaruit volgt dat, indien Gedaagde 1 zijn arbeidsovereenkomst binnen twee jaar na de Transactie beëindigt, hij en

Gedaagde 2 (een deel van) hun aandelen in New Zealand moeten aanbieden aan Craft Capital. Voorafgaande aan de Transactie staat de strekking van deze bepaling ter discussie. Na de Transactie komen de verhoudingen onder druk te staan. Gedaagde 1 treedt af als bestuurder en beëindigt zijn arbeidsovereenkomst. Craft Capital beroept zich vervolgens op de Early Leaver bepaling.

Geschil

Craft Capital vordert, kort gezegd, dat de rechtbank (i) Gedaagde 1 veroordeelt zijn aandelen in New Zealand aan Craft Capital te leveren, (ii) Gedaagde 2 veroordeelt 50 procent van haar aandelen in New Zealand aan Craft Capital te leveren en (iii) gedaagden hoofdelijk veroordeelt in de (na)kosten van dit geding. Gedaagden voeren verweer.

Beoordeling

De Early Leaver bepaling is van toepassing omdat Gedaagde 1 binnen twee jaar na de Transactie zijn arbeidsovereenkomst heeft beëindigd. De vraag is of de beperkende werking van de redelijkheid en billijkheid in lid 2 van artikel 2:8, 6:248 en 6:2 BW een beroep op deze bepaling in de weg staan. Daarvan is sprake als het beroep op deze bepaling naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is, hetgeen afhangt van de omstandigheden van het geval. De rechter betracht hierbij terughoudendheid. De rechtbank oordeelt dat het beroep op de Early Leaver bepaling in de onderhavige situatie naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is en motiveert dit als volgt.

Van belang is dat gedaagden de Early Leaver bepaling begrijpen, omdat zij tevergeefs hierover hebben onderhandeld. Tegelijkertijd hebben partijen het gevoel niet te worden gehoord en dat met hun belang geen of onvoldoende rekening wordt gehouden. Pogingen elkaar beter te begrijpen mislukken. Volgens Craft Capital dient de Early Leaver bepaling Gedaagde 1 te binden. Gedaagde 1 ervaart echter niet dat Craft Capital belang hecht aan zijn betrokkenheid. Volgens Gedaagde 2 vormt deze bepaling een oneigenlijk middel. Een vroegtijdig vertrek van Gedaagde 1 – met wie zij geen formele band heeft – leidt ertoe dat zij 50 procent van haar aandelen moet aanbieden tegen ongunstige voorwaarden.

Craft Capitals belang staat regelmatig op gespannen voet met New Zeelands vennootschapsbelang. Weliswaar meent Craft Capital dat haar bemoeienissen het vennootschapsbelang dienen, maar het bestuur bepaalt in beginsel het vennootschapsbelang, niet de aandeelhouder(s). De verstoring van de vennootschappelijke orde ligt in overwegende mate aan Craft Capital. De volgende omstandigheden zijn daarvoor doorslaggevend. Volgens Craft Capital ontvangt zij onvoldoende noodzakelijke informatie, terwijl New Zeelands bestuur vindt overvoerd te zijn door de informatieverzoeken, die zij grotendeels beantwoordt.

Indien een vraag niet naar tevredenheid is beantwoord, stelt Craft Capital deze opnieuw of stelt zij een nieuwe vraag. Craft Capital heeft ook toegang tot de boekhouding. Desondanks blijven de informatieverzoeken komen, terwijl het bestuur aangeeft niet aan alle informatieverzoeken te kunnen voldoen. Daarnaast benadert Craft Capital het personeel en de accountant met instructies en vragen, zonder New Zeelands bestuur daarin te kennen, ook nadat zij is verzocht dat na te laten. Voorts gaan twee andere – aan Craft Capital verbonden – statutair bestuurders van New Zeeland langs concurrenten, terwijl Craft Capital voorafgaande aan de Transactie is afgeraden dit te doen. Craft Capital eist tevens voor een werkkapitaalverhoging dat een business controller wordt aangesteld, die zij vervolgens werft, ondanks het gemotiveerde bezwaar van Gedaagde 1.

Slotsom

Bovengenoemde gebeurtenissen en het feit dat partijen elkaar niet begrijpen, leiden ertoe dat Craft Capitals bemoeienis met de dagelijkse gang van zaken bij Gedaagde 1 op steeds meer weerstand stuit en de verhoudingen ernstig zijn verstoord. Deze verstooring is in overwegende mate toerekenbaar aan Craft Capital. Van Gedaagde 1 kan daarom niet in redelijkheid worden verwacht dat hij zijn bestuurstaak behoorlijk kan vervullen. Tegen deze achtergrond is Craft Capitals beroep op de Early Leaver bepaling naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar. De rechtbank wijst Craft Capitals vorderingen derhalve af en veroordeelt haar in de proceskosten.

G.M. Unval, december 2023

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 18-10-2023

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2023:6577

Zaaknummer: C/13/727462 / HA ZA 23-8

Rechters: M. Singeling

Advocaten: J. de Rooij en J.P.P. Latour

Wetsartikelen: 2:8 BW, 6:2 BW en 6:248 BW